

A bíráló bizottság értékelése

A bizottság az alábbi új tudományos eredményeket fogadta el:

1. Kimutatta, hogy partimadaraknál a párzási rendszer poliandria irányában történő erősen konvergens evolúciós változása együtt jár a tojásméret csökkenésével, ami segítheti a poliandriás fajok nőstényeit a gyorsabb párszerzésben.
2. Összehasonlító módszerekkel igazolta, hogy a szexuális szelekció és az utódgondozás intenzitása egyaránt hatással van a madarak ivar-specifikus mortalitási rátájára.
3. Összehasonlító módszerekkel azt is igazolta, hogy az ivarok utódgondozási befektetése között negatív korreláció van, és hogy az ivari konfliktus erősségével a párszerzési versengés intenzitása és a fiókák gondozási igénye egyaránt kapcsolatban van.
4. Kimutatta, hogy partimadaraknál a melanin alapú színezet kiterjedtsége összefügg az udvarlási viselkedés típusával, ami arra utalhat, hogy ez a színezet-típus is szexuális szelekció révén evolválódik egyes madárcsoportokban.
5. Összehasonlító módszerekkel igazolta, hogy egyes madárcsoportokban a tollazat melanizáltsága pozitívan korrelál a vedlési időszakra jellemző vérplazma tesztoszteron koncentrációval.
6. Kimutatta, hogy fogságban tartott házi veréb csapatban a domináns egyedek gyakrabban használják a potyázó táplálékszerző taktikát, mint a szubdomináns madarak.
7. Kísérletesen igazolta, hogy a rosszabb kondíciójú madarak gyakrabban használják a potyázó taktikát és e taktika segítségével csökkenthetik táplálkozási sikerük variációját.
8. Bizonyította, hogy vadon élő házi veréb csapatokban a legtöbb egyed nem rokona egymásnak, azonban szinte minden madár rendelkezik 1-2 közeli rokonnal, és hogy a fogságban tartott csapatokban a házi verebek azonosítják közeli rokonaikat.
9. Kimutatta, hogy mesterséges összetételű csapatokban a verebek kevesebbet potyáznak közeli rokonaiktól, mint a nem-rokon társaktól, valamint azt, hogy agresszív interakcióik gyakoriságát és intenzitását a rokonság nem befolyásolja.
10. Az agresszív interakciók vizsgálatával bizonyította, hogy a hímek melanin alapú torokfoltjának mérete nemcsak a hímek közötti, hanem a hímek és tojók közötti küzdelmek sikerét is jósolja, ami a jelzés interszexuális státuszjelző funkciójára utal.
11. Vadon élő házi verebeknél a melanin alapú és depigmentált színezeti jelzések mérete és feltűnősége nem kapcsolódott sem a kockázatvállalásukhoz, sem a túlélésükhöz.
12. Kísérletesen kimutatta, hogy a házi verebek nagyobb csapatokban hatékonyabban oldanak meg számukra ismeretlen táplálkozási problémát, mint kis csapatokban, illetve, hogy a hatékonyabb problémamegoldásból a nagy csapatok nem innovatív tagjai is profitálnak.
13. Kimutatta, hogy a házi verebek testtömege és mérete kisebb, kondíciója pedig rosszabb az urbanizáltabb területeken, mint a természetközeli élőhelyeken, ennek ellenére kompetitív képességük nem különbözött a vidéki madarakétól.

A bizottság megállapította, hogy az értekezés megfelelt a tartalmi és a módszertani követelményeknek. Kiemelendő az összeszedett, világos előadás. Különvélemény nem volt.